

Espanjan Tapahtumat

KAPITALISTINEN riistojärjestelmä ja sen puolesta tappelevien ainesten toiminta kehittää usein tilanteita eri maissa ja eri puolilla maailmaa, jotka johtavat verisiin kansalaissotiin. Tällä kertaa on Espanja verisen sisällissodan temmelyskenttänä. Jo useita kuukausia on työläisten veri punannut Espanjan fannerta.

Kaikkien maiden työläisten katset ovat kääntyneet kohden Espanjaa. Tulevatko Espanjan työläiset suoriutumaan voittajina tässä kamppailussa, vai tulevatko taantumuksen mustat voimat pääsemään aikeittensa perille, heiluttamaan veristä valtikkaansa Espanjan työläisten päitten yllä?

Tällaiset ajatukset askarruttavat luokkatietoisien työläisten aivoja. Tietoinen työläinen käsittää että Espanjan työläisten häviö olisi kaikkien maiden työläisten häviö. Heidän voittonsa olisi kaikkien maiden työläisten voitto. Siksi työläisten keskuudessa otetaan jokainen voitonsanoma, joka kertoo työläisten voitoista siellä, vastaan iloiten ja tyydytyksellä, jotavastoin viestit työläisten tappioista tuovat masentuneen mielialan.

Tähänastiset tiedot taistelujen tuloksista ovat ristiriitaisia. Vielä ei voida päätätä varmuudella tätä kirjoitettaessa siitä, mille puolelle voitto tulee kallistumaan. Fascisteilla on kaikki nykyaikaisimmat murha-aseet käytettävänä. Heitä ovat tukemassa sellaiset militariset suurvaltat kuin Saksa ja Italia, antaen näille laillista hallitusta vastaan kapinoiville joukoille apuaan kaikessa muodossa. Heillä on käytettävissään maurilaiset palkatut murhaajat Afrikasta, jotka eivät omaa yhtään enempää ihmisyytunteita kuin Espanjan veriset fascistipyövelitkään.

Sitäpaitsi sotatekniikkaan harjoitetut armeijapupseerit ovat fascistien puolella. Espanjan kapitalistit, suurmaanomistajat ja katooninen kirkko, pimeyden peikkoineen, avustavat ja rahastavat, Espanjan

työläisiä ja kansanrintamalaisia lahtavia joukkoja.

Espanjan työläisiltä puuttuu kaikkia näitä edellytyksiä, joilla kieltämättä on arvaamattoman suuri merkitys taistelujen kulkuun ja lopulliseen ratkaisuun nähden. Heiltä puuttuu aseita ja ammuksia. Heiltä puuttuu sotakoneistoa ja ruokatarpeita. Heiltä puuttuu ulkovaltojen avustusta. Ainoa joka on heidän puolellaan on ulkovaltioiden tietoisien ja järjestyneiden työläisten myötätunto. Mutta myötätunto yksistään — vaikka se olisi kuinkakin voimakas — ei ole suurestakaan merkityksestä silloin, kun aseellisessa taistelussa voiton saavuttaminen riippuu kokonaan muista seikoista.

Mutta Espanjan työläisillä on puolellaan *asiansa oikeus* ja heidän tietoisuutensa siitä on näiden taisteluiden kulkuun vaikuttanut ihmeteltävällä tavalla. He tietävät taistelevansa ihmisyyden vihollisia, riistoluokkaa vastaan ja parlamentaarisen toiminnan kautta, rauhallista tietä valitun laillisen hallituksen puolesta. He tietävät taistelevansa mustinta taantumusta, katoonista kirkkoa ja kaikkia sen harjoittamia kidutustoimenpiteitä vastaan. He tietävät taistelevansa suurmaanomistajia ja heidän orjuutustaan vastaan. Lisäksi he tietävät taistelevan yhdistynyttä koti- ja ulkomaista fascisminia vastaan.

Tietoisuus näistä seikoista lisää Espanjan työläisten rohkeutta ja kuoleman pelkämättömyyttä moninkertaiseksi. Se vuosisataisten kärsimysten pato, joka on kerääntynyt Espanjan työväenluokan hartelle, on muodostunut voimaksi, joka kukistuu vasta viimeisen työläisen sydänverellään punatessa syntymämaansa kamaraa.

Mvöskin Espanjan työläiset tietävät mikä kohtalo heitä odottaa jos fascistit pääsevät lopullisesti voitolle. Siitä ovat jo selvinä todistuksina ne tapahtumat ...

joukkomurhaukset, joita fascistit ovat toimeenpanneet vallassaan olevilla alueilla. Tuhansittain aseettomia, vanhuksia, naisia ja lapsiakin ovat he murhanneet, puhumattakaan niistä, joita he ovat tavanneet ase kädessä heitä vastassa.

Nämä seikat ovat tehneet Espanjan työläisistä taistelevia leijonia. Puoli aseetomina, sotaan harjaantumattomina, ovat he torjuneet hyvin ascistetut ja harjoitetut fascistimurhaajien laumat kerta toisensa jälkeen, vieläpä pystyneet hyökkäämään ja voittamaan. Toisten rohkeus on poistanut epäilijöistä pelkuruuden ja tuonut heidät etumaisten riveihin. Naiset miestensä rinnalla, morsiamet sulhojensa rinnalla, vieläpä alaikäiset nuorukaisetkin ovat kaikki päättäneet taistella yhdessä, yhteistä vihollista vastaan ... voittaa tai kuolla, mutta ei pelkurina antautua eikä tovereitansa pettää ... Se on toimintaa joka synnyttää ihailua ja myötätuntoa jokaisessa oikein ajattelevassa työläisessä, missä maassa tahansa.

Mutta kuten olemme jo sanoneet, myötätunto yksistään ei ole Espanjan työläisille mistään merkityksestä, silloin kun he taistelevat elämästä ja kuolemasta ja kun tämän taistelun onnistuminen riippuu kokonaan muista seikoista. Ulkovaltioiden hallitukset, olisivat kyllä voineet lopettaa fascistien kapinahankkeet alkuunsa, jos ne olisivat sitä halunneet. Se olisi ollut niiden velvollisuuskin, koska ne muka tunnustavat parlamentaarisen toiminnan lailliseksi toiminnaksi ja Espanjan fascistien kapina on puhtaasti sellaista toimintaa vastaan. Mutta kapitalististen maiden hallitukset jotka ovat omistavan luokan kontrollojia, saattavat kyllä tinkiä periaatteistaankin, silloin kun edustamansa luokan riistoedut ovat kysymyksessä.

Ei yksistään se seikka, että nämä valtiot allekirjoittivat nauttumattomuussoinnuksen Espanjan sisäisiin asioihin nähden ja täten antoivat hyväksymisensä fascistien toiminnalle Espanjassa, vaan vielä enemmän toisten, tähän soinnukseen sitoutuneiden valtojen avoimesti

asettuminen fascistien puolelle, on tehnyt heistä Espanjan työläisten murhaajia.

Työläiset eri maissa voisivat tehdä muutakin Espanjan työläisten hyväksi kuin vain tuntea myötätuntoa heidän taistelulle. Mutta he eivät voi paljoakaan tehdä hajanaisina, järjestymättöminä joukkoina. Heidän protestinsa tai vaatimuksensa maidensa hallituksille, kuten esim. Ranskassa on käynyt, ei ole tuonut heidän vaatimaansa apua Espanjan vapaudesta ja olemassaolostaan taisteleville joukoille. Silloin kun työläisten vaatimusten takana ei ole taloudellisesti järjestettyä joukkovoimaa, ei niistä tulokset voi olla kovinkaan suuresta merkityksestä.

Jos työläiset niissä maissa, jotka ovat kuljettaneet ja lähettäneet aseita Espanjan kapinallisille, olisivat olleet voimakkaasti järjestyneinä ja kieltäytyneet kuljettamasta aselasteja, olisivat ne jääneet lähettämättä.

Olkoonpa Espanjan taistelujen lopullinen tulos mikä tahansa, ovat nykviset tapahtumat selvänä varoituksena kaikkien maiden työläisille. Jos fascistiset joukot pääsevät Espanjassa voitolle, on enemmän kuin todennäköistä että fascistit monessa muussa maassa tulevat tekemään samallaisen yrityksen. Siksipä työläisten järjestäytymättömyydestä johtuen, heidän ollessa kykenemättömiä auttamaan Espanjan työläisiä kukistamaan fascistien yritykset valtaanpääsemiseksi siellä, voi käydä päinvastoin toivomuksia ja ehkä jo läheisessä tulevaisuudessa voi olla kussakin maassa työläisten edessä samallaiset kokemukset kuin ovat parhaillaan Espaniassa. Työläisten tiivis talondellinen järjestäytyminen voisi kuitenkin tehdä sellaiset, fascististen aineiden hankkeet tyhjiksi ja tukahuttaa ne alkuunsa.

— *Kaikkina aikoina on nälkä pakottanut ihmiset unohtamaan vastenmielisyyden nutta kohtaan ja niin on alkanut olemassaolon taistelun uusien tapain idut nousta pitämään paikkansa vielä tulevaisuudessakin.*